

Piris: “Aquest projecte no solucionarà res”

Dc, 9/04/2014 per Catalunya Religió

(Jordi Llisterra -CR/Lleida) El bisbe **Joan Piris** anava escoltant amb atenció i satisfacció les impressions dels voluntaris que estan tirant endavant el [projecte d'habitatges socials](#) del Seminari de Lleida: “La gràcia del projecte és que tothom pot col·laborar amb alguna cosa”; “Ni que sigui per alegrar la vida d’una família ja val la pena”; “Demostra que es pot creure en les persones”; “Estic aquí perquè sé que aquest projecte farà història”; “També està tenint repercussió a nivell eclesial”; “Som gent molt diferent però alhora estem sent molt eficaços en la nostra tasca”... Són algunes frases de la cinquantena de voluntaris que es van reunir aquest dimarts al vespre a Lleida per compartir el treball que han fet durant més d’un any.

Després de la informació i d’aquest intercanvi d’impressions, **Carles Sanmartín**, delegat de pastoral Caritativa i Social de Lleida i coordinador del projecte, ho resumia dient que el treball fet i l’inici de les obres que “es pot creure en les persones i que es pot creure en la providència”. Amb una estructura basada només en voluntaris esperen obrir els primers pisos per a famílies desnonades a finals d’any. Piris va [impulsar la iniciativa](#) i ha cedit l’edifici de l’antic seminari per fer-hi els 19 pisos socials, però ha deixat la gestió de la iniciativa a un grup de voluntaris, principalment laics i entre ells molts membre de la Plataforma d’Afectats per la Hipoteca que no tenen cap vinculació eclesial.

El bisbe Piris va escoltar atentament i va intervenir només al final. “Aquest projecte no solucionarà res”, va dir fent referència a la gota que representen 19 pisos contra l’abast del problema de l’habitatge. Però va situar el treball dels voluntaris i la concreció del projecte en el relat evangèlic: “Jesús més que curar va fer signes perquè entenguéssim la vida d’una altra manera”.

També ho va situar com una concreció [d’un dels lemes](#) del seu episcopat a Lleida: “Entre tots i per al bé de tothom”. Per Piris dir “entre tots, no és fer literatura: tots podem aportar alguna cosa” i “es poden fer moltes coses si ajuntem les mans”. També va explicar la bona acollida del projecte les dues vegades que l’ha [pogut](#)

[comentar](#) breument amb el papa **Francesc**. Un projecte iniciat abans del pontificat de Francesc però que sintonitza amb el seu desitjar de destinar a la caritat eclesials els recursos del que disposa l'Església.

Les obres en marxa

La reunió era la segona trobada conjunta del centenar de voluntaris que s'han implicat en el projecte i va servir per repassar el treball de les diverses comissions. Una vegada a la setmana es reuneix l'equip executiu format per cinc persones (**Paco Campo**, com a director; Carles Sanmartin, com a delegat del bisbe; **Montserrat Canals**, secretària; i els vocals **Josep Maria Jové** i **David París**) i una vegada al mes la trobada s'amplia amb els responsables de les diverses comissions que formen els voluntaris, les comissions d'obres, d'activitats, d'economia, jurídica, social, i de comunicació. A més, el projecte compta amb diversos assessors.

El desembre del 2012 el bisbe va fer la proposta després d'[una trobada amb la PAH](#). Ara ja hi ha un projecte aprovat i amb llicència d'obres. Ja s'han fet tots els enderroc i s'ha començat a construir. Es va fer sobre la marxa en funció del recursos recollits, però ja hi ha uns 300.000 euros disponibles. A més de la recaptació de fons i de subvencions, la construcció també està tirant endavant per les aportacions en materials, treball voluntari, o amb les substantives rebaixes que s'aconsegueixen dels proveïdors.

També s'està a punt de tancar la constitució de la Fundació que gestionarà els habitatges socials. En formaran part Càritas, el Col·legi Episcopal (que també ha implicat a alumnes i professors en el projecte), l'associació de veïns, i un representant del col·lectiu dels afectats pels desnonaments.

Com es va dir en la reunió, aquesta tasca de "voluntariat total" està resultant eficient. Però sobretot respon a la voluntat dels qui hi treballen per aportar alguna cosa en bé dels altres i que no vol acabar amb les obres: "Més que construir pisos, volem reconstruir famílies".